

1,

f-

1-

i 1'

^

r,
d

U'

U

p

D

1

•;iii

m
E 1
> ^

y.
r
L

1

- r, i^1 ^

! .V::;^;^

..V^t

" í

A

i

*T-

1 v

'h .JT XQOQ v*»W j i i ^ >

Revista

1 ! i.
- v
ANV. 1 —?— NÚMS.
Olot, 5 Housnibre da 1905

PUBLICACIÓ
SEMANTAL

Olotlna

" Su^rnfiMTió, r.N ANV 5 PTAS, z c ^r'
l's TUiMnSTRE, . VbO n ^..

ADMIMSTPACIO ' \
Pant f^stev-e, 29.—OLOI. I'

La IRevtóta Settiianaví

1 t y ^—
i ^ ^ * - - - ^ - ^ , - - . k l

En nostre primer article presentació del primer número deyam: ^Ni prou no^s pera tenir il-lusions infantinas, ni prou madurs pera ensenyar, nostra única preocupació ha sig'ut el posarnos per sobre las especials circunsttincias perquè atravessa nostra vila, fentne del tot cas omís^ müs no tun': amunt qu' els esquitxos que ha mogut cl rescent xoch d' atavichs antag-onismes, no hagin arribat á nosaltres íentnos arrelar més la convicció v ferm propòsit de no pendre part en aquestas üuytas, prescindint per complert *ifc tota níCiui de pol(lica si'a com sia.*

No venim ni :í lluytar ni á ensenyar, que venfm sols á apéndre y escampar entre nostres compatricis jo que haguem pog'ut assolir de casa mateix ó de tora casa que 'ns sembli utíHuit ó bellesa.

Comencem un camí, no g'ityre afressat encare

y potser prou difícil, deixant darrera nostre aristas senyals de malaguanyadas energías, mc^ no volem anar sols y per això demanem el concars de tots els de bona voluntat que vulgan ajudarnos sense preguntarlos d' ahont \"enen.

Sense una bandera que ^ns fanatise, no es fácil que ^ns separin diferencies de forma ni de color.

Sense bagatjes de programas ni compromisos, res pot destorbarnos de veure tots un mateix ideal que es la cultura.

Fodrem tenir d' aturarnos per força major 6 per insuperables obstacles, pero estem segurs de no perdrens per un camí esgarriat».

Encare avuy diem lo mateix: no solsament no estem penedit de nostra empresa, sinó que ben al contrari, anem a seguirla ab més dalit que may, perquè més dalit tenim are que ^1 primer dia: som els mateixos, pero més encoratjats per la bona acullida que ns feu el piiblich, per las inmcrescudas mostrars de consideració de la prempsa y per moltas y valiosas ofertas de notables lirmas que maj- haguérem ni gosat solicitar.

ïot aixó vol dir que no'ns hem pas enganyat ni *esgarriat ¿fe camí.*

Y vol dir més, vol dir que 'ns creyém més que may obligats á seguir endavant.

Aix<3 es lo que anem á fer. Encare que fa poch temp5 que va sortir la RiiVÍSTA, hem pogut arreplegar V experiencia que suposa V arribar al ù m ero present, y aquesta ens ha dit que tindríam

moltas més ventatjas repartint el trevall y sortint setmanalment^ perquè sobre ser m& fàcil el llegir un setmanari que una revista pera molta g'ent, es també més fàcil donar la deg^uda extensiu y importancia á la informació loca!^ no sols perquè aixís convé á nostre propòsit sinó perquè el públich del día hi cstjí acostumat y no sab prescindu'ne.

y encare 'ns ha ensenyat una altre cosa la experiencia, y es que quan se vol trevallar per un ideal cotn el nostre, que es la cultura del nostre poble, no's poden renunciar cap deis medis bons per arribar á assoliria y aixís com deyaní que prescindirfam de tota *íiu'ia de política* <.ía *conisfa*^ are venfm á dir lo mateix: que may ens inclinarem en els foscós y á vegada^ ían^o^os viaranys de la política sectaria y de personalismes; pro avuy no renunciarem á la *¿j/specció y estudi* cV aquestas ijiiseries ab el bon ñ de procurar ab las nostras íorças el sanejament de tota mena de podridura, ó quan menos, marcar be els perills que tenen aquestas Uuytas xorcas per el nostre miiloranient social, que ar^, com llavors y sempre es la única bandera que defensem.

• La Redacció •

&t\\t)\Q juvítícb;í0odal0 ty' £)lot (i)

II

NOTES COXCKETES DE SOCIOLOGÍA REL·LIGIÒS-OLOTIN'A

Segons Einunciírcm en el número passat, avuy dci'íam cinpendre la qüestió relligiosa d' aquest-i Vila. Cal advertir abans que no pretench oferir el meu pobre criteri com á expressió de tots els demás, perquè estich conrensut de que tots els homes ilustráis y fins las mitjanias tenen el í^eu tbrniat que dilicilment deposaran; pero 'm crech ab la llibertat de exposar lo que l' observació de V historia y del modo de Ser actual del poble 'ns ensenya pera desvirtuar pcsimismes ú optimismes que á res práciicli condueixen. Estudif^ni donchs, la qüestió relligiosa d' Olot y precisem las ideas pera que tothom las entengui.

Com estava la RelHgió A Olot? fem constar que per rahó d* una sèrie de circumstancias favorables qu' han influït en la formació y conservació de la fé en aquesta Vila, fins Hvuy, gracias k Deu, ha sigut un dels pobles models, no ja dins tan sols de Catalunya, sinó en tota Espanya. Desenrotllada baix la protecció de la Verge del Tura y de Sant Esteve, ha progressat y conservat á través dels segles contra formidables enemichs que V han embestida.

Respecte á la \'erge del Tura, consultis la *Obra* de! stnyor Saderra, qui ab riquesa de documents presenta V història d' Olot baix la devoció y entussiasme envers sa Patrona; per lu que 'ns abstenim de reproduhirla»

¡1) P!"(?gat per la RGílacció á causa de la reforma favorable que ¡la labui la ULLVÍ^TA, y signiJica! e! seu criteri de major coiivenien-oia y uuliiat, l-CUsLO'ssissims cauiljióüi 1^ idioma y seguirem en ca-íala ia serie il' *Estudis* comensala.

^ Olor en 977 ja tenia á Sant Esteve per pairó d'una parroquia de la mateixa Vila, segons consta en un document conservat en T arxiu de Besalú. En 1116 fou censa-grada aquesta parroquia per Berenguer, bisbe de Girona y dedicada novament al Protomartir; succcs^ivamcTit .sufrí varias reparicions fins que CD 1750 (3 d'Agost) trñ canong-c arcedla de Barcelona, Esteve de Vilanova posa la primera 'pedra pera construir-la tal com est-^ avuy dia; en 10 de Septembre de i763 lli íou celebrída la primera missa y el dia 11 hi trasladaren novtiment ais patrons desde'l Tura ahont els hi guardavan.

Presento aquestos datos pera que's vcgi l' fñtií;íictat del cuite relligiós y V entussiasme que Olot en ell desplegava-

Las creencias relligiosíis en lo passat, radica van lan profundament en l'esperit d'Olot, que tot T esfúrs del error pera insinuarse en ell s'estrella devanL la convicció de llur fé. Las ideas irrelligiosas y ínárquieas forcn en aquesta vila sempre super.íicials: Olot no discutia ls fonaments de la fé, 'Is creya com se T hi havían cntregat y no ls deposava devaiit de la paraula ni de las armas. La doble causa que podriam consignar es, perqi^e predominaba un esperit sencill que tancava las portas al racionalisme y especticis-me, y ademes perquè no hi havían homes prou sabis, instruíts y dcí carácter pera impossar ideas, sentiments y criteris irrelligiosos y impíos ais dcmés. Y aquesta fé arre-lada ab las conviccions relligiosas, eran las que elabora-van r amor A la patria y á llurs sencillas costums, que tan acentuat s-hi veu en V historia antigua dMDIot. Aquells sentiments de fé y de patria encesos ab el mateix foch de la Relligió, eran els que Comimicaván forsa superior pera derrocar ais enemíchs que intentavan rovarlashi la perso-nalitat moral y popular. En Olot, cada familift era uii santuari consagrat á las tradicions de llurs majors y á las

eDsenyansas parroquials, y tot aquell que intentava desvilituar la paraula del Párroco ó se empenyava en subvertir l'ordre del poble y de las tradicions payrals, era reconegut com enemich 3^ com ÍI tal se 'l tractava; tot el poble ca pés s'alsava contra'ls insolents que venían á destronar la religió y amor pfitri del cor deis ololiis. Testimoni de aytals afirmacions es tota l'història d'Olot. Qui'ls donava coratge ais olotins para que ab el seu quefe Joseph Trincheria en 1674 y 84 derrotessin als francesos que venían á apoderarse y desvastar llur poble? La Religió, Al espeiit y sentiment de fé 's degué també, si en 1794 quant els francesos surtiren de Cerdanya ab direcció á Olot pera incendiarlo, el poble d'Olot, fent vols á la Verge del Tnra 's llensá á la lluyta y alcansfi una completi victòria. Per la defensa de Ur fé juraren á principis del segle XIX, quan aparagué un fill de Besalú denominat *Bjgulca*, quí capitanejant una turba de caires posats al scr^ey deis francesos, no deixavan casa ^ de camp al derredor d'Olot que no quedés esquixada ab la sanch de víctimas sacrificadas pel cinisme d'aquells assassins. Si en la época Constitucional del 1820 al 23 Olot rcalisn verdadera sacrificis d; tota mena pera que? ^i lliberisme no's fiqués diatre llurs casas^ era perque tremolavan devant del monstre del segle XIX, que destrihía tota fé, tota ralló y llibertat. Més quan fiífuraren singularment els sentiments religiosos d'Olot fou en V tjpoca absolutista del 1823 al 33, durant la qual V Ajuntament^ Párroco y Comunitats religioses, dirigiren un escrit al Rey Fernando VII de Borbó en el que no ^s respira més que fé y pietat y un ardent desitj de consolidar l' Altar y ^l Trono. Fíniílnent, foren els antepassats qui plens de fé y entusiasme retügiüs, ^ea 1555 fundan el Convent del Carme; 1610 edifican una capella á Sant Francisco de Paula; en 1625 T Iglesia y Convent aniich d'els^

Capucxins; en 1720 ja estava consagrada la Capella en honor de Sant Roch; en 1700 fundaren l'Església dels Dolors; en 1748 construïren l'actual Iglesia del Turó; en 1777 s'aixeca l'Hospici dels béns d'Antón Llopis, y per últim l'Ajuntament de la Vila sol·licità de S. M. la Reina y obté en el mes de Septembre de 1855 que els Escolapios entrin a Olot y s'encarreguin de la Ensenyansa ocupant un part del Hospici,

Aquesta era la térra religiosa del Olot d'ahí: més i indirectament surt una veu del pit de tot olotí reflexiu: aquesta Vila ha canviat completament de fisonomia; no s'ha concixen Ahí tot el poble en massa hauria surtit a apedregar als apòstols revolucionaris; avuy se'ls reb ab insinuacions d'entusiasme: ahí liaurian tancat las portas de la Vila als escandalosos que venían a portar *Deflnvis* *Publlicitats* *Campanas*, *Sacias* y altres escrits pornogràfics ímpios y avuy passen tranquils ab el depòsit de verí en llurs braços, sens que ningú'ls trenquí la copa fatal que a tantas personas honradas ha de matar: ahí necessitaven permis pera professar l'ateisme, avuy s'inscriuen en el registre de la irreligió ab poca menos facilitat que a n'el baptesme, ¿Qué ha passat donchs en aquesta Vila?

La Revolució de Septembre es el punt de partida de l'època present y desde la qual data la República en Olot; República que en aquesta Vila jamay ha revestit un caràcter de idea política, sino anárquica, dissolvent y subversiva. Desde llavors han canviat completament el caràcter de relacions hasta entre els mateixos ciutadans: abans s'hi descobria un gran fondo de convicció y fidelitat en las relacions de la mateixa vida civil; per cap compliment urbà sacrificavan llurs idees y senyals fonamentals, a qual manifestació acompanyava cert esprit de candor; en l'època present hi ha més superficialitat y ficció. Convenia, es veritat, ilustrar al poble y posarlo al nivell intel·lectual y social de las demés ciutats de Catalunya, pero devia

realizarse aquesta otira gv.'mdiosa per homes niés hàbils y de mes bones intenciíSns, per enteniments mes instruïts y voluntats més rectes; desitjaria sapiguer .si han buscat quelcom més que gloriíi y ambició de mnndo Hs homes irrclligiosos d' Olot al pendre las riendas del poble. Olot ha escrit en las páginas de l !ur historia las salvñlja.das del tuneàt iniciador de V época present, *nh* hi pluma mullada en la sanch de las víctimas sacrificadas á llur furor. Olot la contat entre't número de Us seus majors cnemichs.

Quina es la situació actual d'Olot? Quina orientació reclama llur iustració y civilisació? Quin nivell de relacions socials deu guardar ab les demás ciuínts de Catalunya? Es el punt que estudiarem tm ahic dííi, tenint en compte sempre T í^specte reliftiós,

^.
(*Couliiuíard*)

iSc IRc clcctovaU

Ab aquest motiu^ altre volta, s^ ens vol fer barallas per duptosas causas^ altre cop se buscan nom^ que serveixin débase per mantenir els antagonismes que s'esmenten en altre lloch d' aquest periúdich, pro es de veure que 'Is tre_valls A n' aquest fi practicats no logran con moure nostra població, aquesta ha lograC possehir cert ^VKM de clarividencia per compendre qu' els movils d' aytals intrigas, no obcheixen á cap fi noble y desapassionat, no s' hi ovira en la direcció de cap d^ abdós moviments un lema indiscutible, cap propòsit •^ue fassi esperarçar realitats^ de lo que ^n resulta que 's va ú las palpentas.

La veritat es que no ^s mereixen aquels trevalls, cl més petit interés mentres per una part els basti que sos candí-

dats sían gent de bé, no 'Is hi fa res, que s' acostumin *d* distingir per llur positivitat, qu^ estiguin mancats de condicions, que 's mostrin escéptichs. encare que 's vegi que ho son de conveniencia y per lo mateix decidits partidaris de la política de balancí^ g;ent que quan es l' liora en poden esperar menos els seus amichs qu'els seus contraris per la sencilla rahó de que á n* aquells no Hs temen.... V en íront d'aquets hi figurin ó be algún ú' aquells genuins representants del més repugnant sectarisme fanátich que 's reserva sas energías y fogositats per qüestions secundarias ü la gestió del municipi que sois tendeixin á molestar determinadas conviccions, sempre respectabilissimas, ó be algún altre que únicament el mou r afany de popularitat, d' afalagar á la gran massa d* ilusionats ó analfabets^ lo que obliga A insinuar certas concessions que després no pot complir.

Y d' aquí vé, que ais nostres regidors els preocupi molt poch, de si, quan s' obra una via está en oberta contra ab las més rudimentarias nocions d' higiene pública, de que 'l tingui sens cuydado el permetre reedificar casals destinats ú. desaparèixer, el que no s' activin trevalls encaminats á millorar vías de comunicació entre els pobles vehíns etc., etc., pro en cambí que de certas qüestions purament sentimentals, d^ algún nomenament insignificant s' en fassi qüestió de gran trascendencia com si d' aquestas petisesas en previngués la salvació ó ruina del poble»

Per lo mateix, tan com no 's prenguin altres orientacions, nientres el consistori no 's formi ab la representació y defensa deis diferents estaments socials en proporció de sa importancia, d-espuilats per complert de tola mena de Uastre que'Is privi d'obrar lliuiement, no poden inspirarnos cap d^ aqu&ts *blochs* la més petita simpatia; es hora jade que desapareixin per aquets cArrechs, monárquichs y republicans, conservadors y demócratas, dinástichs y carlinSj cls de la

= 2AV -=:

dreta y els de l'esquerra: els que vulguin mililir en un ó altre d' aquets camps que busquin altrCí: ^ llochs y ocasions lionL fersho dir; ÍL dinlrc V Ajuntament que sols hi tinguin cabuda els purament olo//na//ls y quan de fet anteposin quelcom més á n' aquesta denominació, à V liora en que vulguin fer servir els interessos comunals d' escaniix'll per miras políticas^ que sos demás companys de corporació en nom de lL gent sensata que Us elegí, els fassín present l" inmensa responsabilitat que contrauen y lo esaerable de son procedir.

Mentres no sigui un fet lo que queda exposat, no busquem compromisos que lermín im3s tart el criteri individual, fem cas omís d' uns y altres y al usar nostre dret de ciutadans, al complir nostre obligació de eleciors, votúm sens mirar iV bont venen al^ que creguúm més indicats^ als qu' ens sembli que puguin y vulguin ocupar-se ab més proíit, dels cabals públicbs; que puguin, per sos coneixements, per sas abtitutSi per sas ocupacions y carácter; que vulguin per son reconegut desinterés en pro de la prosperitat y benestLir de nojtra Vila, encare que per aixó sfa precís escullir els noms en diferents candidaturas.

OÍJAV

INFORMACIÓ LOCAL

Días enrera la Junta del "Museo-Biblioteca,, junt abéis individuos que componen la comissirt de Foment del noFtre Municipi, va visitar alguns locals del Hospici pera estudiar la millor manera de procurar mis espay pel Museo, al obiecte de procedir totseguir á la instalació deis cartells premiats en cls dos concursos que D, Manel Malagrida va portar á cap á Baenos Ayres, aixfs com també á la de la interessantíssima colecció de minerals volcáuichs que nostre amich D. Joseph Gelabert^ Pvre., va concedir al mentat Museo.

Ab motiu d' esser dimecres y dijous Tot;? Sants y la Comemoració dels ñdels difunts respectivament^ moltes foreí las familias qu' atitiren á visitai" nostre Cementiri, En el número vinèni se parlará de las mitloras de que aquell ha sigut objecte.

Xostre volgut amicli l' acaudaiat fabricant dels "Cigarillos París% D. Manel Malagrida y sa distingida esposa, el dissapte de la t^clmana passada van tenir que solVir la pena de veure morir 'A son liile: Manel, Enviem á dits senyors nostre pd'same més' sentit.

El dijous al dematí, un jove que ja de temps tenia perturbadas sas facultats mentals^ se tirà daltebaix del balcó del pis en que habitava en la plassa de Sant Franch, rebent tan tremendo cop que quedíi 'instantúneament sense vida.

Días passats V ilustrada professora D." Carme Auguet, va acompanyar á visitar al Aluseo i\ sas més aventatjadas deixebles, fentloshi interessants descripcions dels objectes exposats y encarregant despresa Ciula una d'ellfis escribís l'impresiú' que ^ls hi havia fet aytal visita: trevalls tots ells que Ibren Uegíts en presencia àe la Junta d'instrucció al dematí del dimars (ab moliu d'haver aníit aquesta al colégi de dita professora) per cada interessada. La Sreta- Auguet; rebé per tal prolitosa idea moltes lelicitacions dels individus de la mentada Junta, á la que pot íUL^fir la nostra que veyém en això un pas molt oportú pel camí de la cultura»

El dia 20 del passat mes, el conegut meije del Establiment d' ayguas medicinals de Banyolas D, Joseph M*^ Mascaró, va contraure matrimoni ab la bella senyoreta Na Maria Gloria Roure. Els hi desitjém moltes felicitats en son nou estat.

En nostre *Tcciro Principal* va tenir lloch diumenge passat, la representació del drama "El Místich,, d'en Santiago Rusiñol. L' obra, de gran valor artisüch, fou desempcnyada ab forsa acert, sobretot per part dLU protagonistas que en determinadas situacions varen poguer demostrar cumplidíment sas facultats. La comedia tinal -SíUvase. quien pueda,, es una obra de las més liuixetas.

El dimecroK se posà en escena "D, Juan Tenorio^ d' en Zorrilla. oLMa que sembla menuda que encare corri pels escenaris y ab ïaii entussiasme sigui aplaudida, ja que moralment es ben dolenta, literai iament inacceptable y tota ella plena, de situacions inverobímils. La representació bona en quan als primers artistes y deficient en lo que pertany als demás.

Per a\uy est^l anunciat *La Tosca* y *La capsca íUl:-^ pelona*.

D.^ Matilde Llorens esposa de nostri_ volgut çimich en Josph Gaséiot, días enrera fou viaticada atesa la gravetat en que 's trobava á causa d" una intensa pulmonía. Las últimas noticias ç^oii de que segueix: millor. Ho celebrem y desitjém à dita senyoret una prompta y complerta curació.

En celebració del segon aniversari de sa fundació ahir dia 4, van tenir lloch en el "Ateneo Obrero,, els exàmens dels alumnes de la escola nocturna gratuita. Avuy diumenge al dematí 's tocarán sardanas; á las dos de la tarde se donará un concen; á las cinch el solemne acte de la repartició de premis, y á dos quarts de nou del vespre una funció de teatre. Com anunci de la fesla s" han repartit elegaiits programas.

SECCIÓ RELKUOSA

Sants de la Setmana

Aviiv diumenge 5 de Novembre 100o.—51. Zacarfr^s pt^of y Sia. Tsa-beV pares (le SL Joan Bai>tista,
Dilluns tí.^Sus, Sever ob., y Leonard rnje, y Sías. CiarÉa mr.
Diinars 7.—Sts Engell^ert y He'cidatjo OISH y Sia. Telasónica mps.
t^iaiecres 8 —Sts- Celtí^tio, Cliudi, Nico^irat, y yia. Numfincla inpá.
Dijous 0.—Sts- Deiijeiri, Neaie.^si y Ore&ies mrs. y Sta. Eusiolia v^.
Diveunires 10.—Sr&. Díiuefrj, luíi y Prolfo obs , y Aiidrüii Avelino el'.
iJisajite 11,—Sts, Atetjodor, üctavi y Valentí nira. y SLa. Ernesiina vg.

Quaranta Horas

Contin jan en J' iglesia del Iniinaculat Cor de Maria. La exposició lio tí, n. M. comensarii á las ^*

Moviment de la pobíació

Dcfújnóir.^, —\ Novinibre, |o;Kjuíni Corominn, St, Franch, soltt^í" 25 :in3's.—Jo^ n Traite,/foip//r//, viudo, S6 anys.

Atibáis, noys, Oj noyas, O.—A^aixeiicuís, noys, 4, nojas^ 4.

GLASSUNS

NOVISSIMS APARATOS
pera ACETILENO ; :
per immersió del CARBURO á l' aygua
PRIMLEGI EXCLLSIU PEK 20 AXVS.

Talleres: ANGELES, S[^]-[^]BARGELONA.

GOTAS-MARES SULFUROSAS

AR

S'usen en íots els üfissos en que siga convenieiu la mediaca-
ció sulforcüa, Aixís, doiichs, en e\ s brians y demás ma[allia&
lÜe la pelí> en la los (no en la deis lísichs), bronquiUs> anginas, rorí-
ijueras, catarros pnlinonars, escrufolisme, tumors írots y en gfe-
noraí senipre que convinga Tor us del sofre, aqu^slas Ootas son ue
un óxit sorprenent. Se venen al preu de TREá PESSETAS bxi
Iotas las farmacias. *

y ^ /ii-i • **Dipòsits en Barcelona**

l!r¿ Andreii.—Í. Viladoi—iérrer y C"—Uríach y C[^]

tlímatoterapia espanyola én la tisis pulmdnáf

pef el ür, D, Agusii Bassofs y Prim

Obra distingida ab el *Premi Garç*. Previ V estudi de la enfer-
inetaí y de sas formas clínicas, conté la descripció de tols ej.
fiunts d' Espanya, Baleai's y Canarias que poden ser útils perü
fa residencia de'la mbercnlosos.

Preu 5 pessetas

Llil:rem 7erclaguçr-Ea.nibla del Csntro-Earcolona,

Quimosina Soler

Ñou medicament per curar el dolor d* estómach y fa-
, ciütar la digcslió.

.- De venta en totas las farmacias, ú

D. ^A JO *mmn* / o **ES Y VIVES**

Vda. de Gaspar Caritat

Morí el dia 27 d' Octubre

havent nehf/t els Sant-: Sagraments // la Benedicció Apo.^ü//ca

(A. C. S.)

Sos desconsolats nrvots D- Ramón (Luisent) y Ü. Rossendo Gar^íinta^ D.* Rosa Font, D.^ María, D." Ramona, D/ Adela y D/^ Petronüla Garganta, D. Ramón, y D...Gaspar Caritat, DH Salvi pLijadas, cosins y demás parents: al participar ¿l sos amichS:y coneguts tan irreparable pèrdia, els hi pregan la tingan present en sas oracions. -.

" - .. ' -• -^ % Olot, Novembje de 190.^ . -^^

